

Hoe lang gaat dit nog goed?

Joris Marsman

(wijkkrant juli 2005)

Sinds 2004 wordt de buurtschouw nog maar eens in de twee jaar bij u in de buurt gehouden. U krijgt geen brief meer thuis, maar u moet nu zelf opletten en de aankondigingen lezen in de Stadsdeelkrant. Het andere jaar komt er een thematische bijeenkomst in buurten waar dat nodig wordt geacht. De jaarlijkse gezamenlijke inspectie van de openbare ruimte is dus definitief afgeschaft. Misschien vindt u dat wel een vooruitgang want uw buurt ligt er toch goed bij en u was wel eens toe aan een goed inhoudelijk gesprek met uw wijkwethouder. Prima, maar als uw buurt nog wél de nodige aandacht van het stadsdeel behoeft, bent u dan nog steeds zo gelukkig met deze bezuiniging op het gezamenlijk signaleren van noodzakelijk onderhoud van de openbare ruimte?

De bezuiniging op het buurtschouwen was indertijd een voorstel van het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel. De buurtschouw was eens hun paradepaardje, bewoners werden zodoende direct betrokken bij het verbeteren van hun eigen leefomgeving. Dit concept werd plotseling verlaten, niet omdat de buurtschouwen zo weinig actiepunten opleverden. Integendeel: bewoners letten juist té goed op zodat de wijkbeheerders het werk niet meer aankonden. De gezamenlijke buurtschouw is wegens het enorme succes ervan afgeschaft. Ambtenaren bepalen nu weer zonder de bewoners wat zij noodzakelijk vinden wat er gedaan moet worden. We zijn weer terug bij af.

Het stadsdeel is bij het wijzigen van haar buurtschouwbeleid ook niet in staat gebleken om maatwerk te leveren. Buurten waar nog sprake is van een achterstand bij het wegwerken van klachten over de staat van onderhoud van de openbare ruimte mogen niet zomaar gelijkgesteld worden met buurten waar de wijkbeheerders het gewenste onderhoudsniveau al wel hebben weten te bereiken. Het vooralsnog handhaven van een jaarlijkse buurtschouw is daar m.i. zeker op zijn plaats.

In de Johannes Vermeerbuurt heeft de laatste buurtschouw plaatsgevonden in januari 2003. Toen werden er samen met de bewoners al met al zo'n 575 actiepunten genoteerd waar wat aan moest gebeuren. Natuurlijk komen niet al die werkzaamheden op het conto van de wijkbeheerder, hij of zij moet soms ook andere diensten en bedrijven inschakelen om het onderhoud te laten verrichten. Toch was deze score van de Johannes Vermeerbuurt hoog in vergelijking met andere buurten in Oud Zuid. Normaal is een aantal van 150 tot 175 actiepunten per jaar. Slechts 40% van de 575 actiepunten uit 2003 zijn door het stadsdeel uitgevoerd. Er is dus een hoop werk blijven liggen. We zijn nu al weer 2½ jaar verder en er zal wel het een en ander bij zijn gekomen. Maar waar blijft de aankondiging van de buurtschouw die volgens de nieuwe beleidsregels in januari van dit jaar had moeten plaatsvinden? Is eens in de twee jaar ook al teveel moeite? Bewoners van de Johannes Vermeerbuurt zien deze ontwikkelingen met lede ogen aan, maar niet lang meer!

Wij zijn in de min of meer gelukkigste omstandigheid dat er in onze buurt een buurtoverleg is gestart in 2004. Een kwartaaloverleg van bewoners en stadsdeel. Er zijn zoveel bewonerswensen dat mensen maar blijven toestromen naar deze avonden. Vindt u het gek om te horen dat meer dan 50% van het overleg besteed

moet worden aan steeds weer terugkerende onderwerpen m.b.t. het slechte onderhoud van de openbare ruimte? Dat komt omdat het stadsdeel ernstig in gebreke gebleven is met het nakomen van toezeggingen en dat zelfs betrekkelijk bescheiden verlangens maandenlang op uitvoering moeten wachten. Deze bijeenkomsten zijn niet in het leven geroepen om te fungeren als een soort klachtenpanel, maar door de oplopende ergernissen over het disfunctioneren van het stadsdeel dreigt het daar wel op uit te lopen. Hoe lang gaat dit nog goed?

Wij vrezen dat de traagheid van de ambtelijke organisatie, die de buurtschouw al de kop heeft gekost, nu ook de buurtoverleggen dusdanig gaat frustreren dat we nu reeds voor het voortbestaan daarvan moeten vrezen. Volgens mij kan een gemiddelde wijkbeheerder niet goed functioneren als hij geen backing krijgt van zijn eigen organisatie. Maar daar is men op het moment heftig aan het reorganiseren. De bedoeling is dat de stadsdeelorganisatie niet langer haar eigen doelen nastreeft, maar uiteindelijk meer wijkgericht, meer bewonersgericht gaat werken. Waarom nu pas vragen wij ons allemaal af. Zal deze cultuuromslag een steun in de rug zijn voor de afdeling wijkbeheer, die nu steeds het feilen van de eigen achterban moet goedpraten? Waarom lezen wij daar niets over in de stadsdeelkrant? Wij hebben toch ook belang bij een efficiënt functionerend ambtelijk apparaat? Of mag de broedende kip niet gestoord worden? Wanneer worden onze ergernissen eens serieus genomen? U zult begrijpen: wat betreft de bewoners van de Johannes Vermeerbuurt liever gisteren dan vandaag.